

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 5. Joannes XII. contra Imperatorem seditionem movet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

§. V.

Sæculum X.
A. C. 962.

*Joannes XII. contra Imperatorem
seditionem movet.*

Joannes Papa XII. brevi immemor ju-
ramenti, quo se Ottoni Imperatori
obligaverat, missis ad Adalbertum, Fra-
xineti apud Saracenos, tutores suos, ver-
santem, Legatis, eidem consilium & opem
contra Imperatorem addito juramento
pollicetur. Imperator, qui Ticini com-
morabatur, vehementer admiratus, quod
Papa amicitiam quæreret hominis, pau-
lo ante tantopere invisit, Romam aliquos
de suis mittit, qui omnia accurate ex-
plorarent. His vero in Urbem perve-
nientibus uno ore Romani dixerunt:
*Joannes Papa odit Imperatorem, qui ipsum
a Tyrannide Adalberti liberavit, eique
non alia ratione quam Diabolus Creato-
ri suo adversatur. Imperator Deo place-
re, Ecclesiæ pacem, & Salutem Reipubli-
cæ curare cupit. Joanni Papæ mens con-
traria est. Id testatum facit Reinerii ipsius
militis vidua, quam cæco captus igne,
multis præfectam urbibus, Sacrosanctis
Beati Petri aureis crucibus atque calici-
bus donavit. Id testatur Stephana, in
partu infantis, quem ex eo conceperat,
modo defuncta. Quod si cuncti taceant,
infamiam prodit Lateranense Palatium,
Sanctorum quondam hospitium, nunc me-*
retri-

Luitpr. VI.
c. 6. Supl.
Regin. an.
963.

Sæculum X.
A.C. 963.

reticum diversorium, in quo amicum suam, patris sui concubinæ sororem, alit. Nullæ mulieres peregrinæ SS. Apostolorum limina visere audent, quia audierunt, Joannem, ante dies paucos, non nullas conjugatas, viduas, virgines, vi oppressisse. Eximia vel vulgaris formæ sint mulieres, opulentæ vel pauperes, omnibus perinde abutitur. Basilicæ Apostolorum collabuntur, super Sacra Altaria imber decedit, ingredienti, tignis ruinam minantibus, de vita periclitantur. Hoc rei est, quod Papa Imperatorem pertimescat, & Adalbertum sibi Defensorem paret.

Hæc dum a redeuntibus nunciis Imperator audiisset, de Papa, puer, inquit, est, bonorum virorum objurgatione & exemplo facile immutabitur. Tum Imperator Montem Feretrum, in quod Adalbertus (*) confugerat, obsedit. Atque illuc Joannes Papa Leonem Ecclesiæ Romanæ Protoscriniarium & Demetrium, Optimatum Romanorum illustrissimum, misit, mandans, emendatum se, quod juventutis igne devictus puerile gessisset, & conquerens, quod Imperator quemdam Leonem Episcopum, & Joannem Diaconum Cardinalem,

(*) In Cardinali Baronio ex Luitprando legitur: in quo Berengarius & Willa erant. Nempe & Pater & Filius ibi fuerint.

lem, fractæ fidei reos suscepisset, & quod Sæculum X.
 promissionis suæ fidem violaret, dum eos, A. C. 963.
 quos in devictis urbibus inveniret, non
 ipsi Papæ, sed sibi juramento adstringe-
 ret.

His Legatis Imperator: *Omnem ter-
 ram S. Petri, quæ nostræ potestati subje-
 cta est, Ecclesiæ promissimus reddere; ideo-
 que Berengarium (*) ex hac munitione
 pellere laboramus. Quod spectat ad Leo- Otto
 nem Episcopum, & Joannem Cardinalem, in Italia.
 quos me suscepisse Papa accusat, capti sunt
 Capuæ (ut ad nos delatum est) cum Con-
 stantinopolim ad injuriam nostram a Do-
 mino Papa mitterentur. Cum iis præ-
 terea custodiæ traditi sunt quidam Salec-
 cus, natione Bulgarus, sed inter Hungaros
 educatus, Domini Papæ familiarissimus,
 item Zacharias, vir improbus, Divina-
 rum atque humanarum literarum inscius,
 quem Dominus Papa nuper Episcopum con-
 secratum ad Hungaros misit specie prædi-
 candi Evangelii, re ipsa Barbaros, ut in
 Germaniam irruant, excitaturum. Hæc
 Dominum Papam fecisse, quibuscunque
 narrantibus, minime crederemus, nisi fi-
 dem facerent literæ, quæ, plumbo signatæ,
 ipse nomen exhibent.*

Quo

(*) In Cardinali Baronio additum est: *cum
 tota familia.*

Sæculum X.
A. C. 963.

* Vasalli.

Quo responso dato, Imperator Landoardum Episcopum Mindensem (*) & Luitprandum Cremonensem cum iisdem Papæ nunciis Romam mittit, se apud Pontificem purgaturos, additis mandatis; si Papa eis fidem non haberet, amborum Episcoporum milites* Imperatoris innocentiam oblato duello demonstrarent. Episcopi in Papæ conspectum pervenientes, facile intellexerunt, quantum eos fastidiret. Non jurejurando, non duello satisfactionem recipere voluit; sed octiduo elapso Joannem Episcopum Narniensem & Benedictum Cardinalem Diaconum subdole ad Imperatorem mittit, dum per nuncios alios Adalbertum ad reditum invitat. Qui Fraxineto profectus Centumcellas & inde Romam venit, a Papa honorifice susceptus.

Imperator tota æstate in obsidione Montis Feretri consumta Romam convertitur, quo eum plerique Proceres, S. Pauli Castro occupato, quin & obsidibus datis invitabant. Papa & Adalbertus aufugiunt, thesauro S. Petri magnam partem abstracto, Roma in partes divisa, quippe non nulli Papæ favebant. At omnibus dissimulantibus, & Imperato-

rem

(*) In Actis *Numendensem*. Fleurius reddidit: *Munster*. Sed melius *Minden*.

rem inter honoris convenientis signa sci-
 pientibus, ipse cum omnibus suis Ur-
 bem intrat, fidem jurant cives, & pro-
 mittunt, nunquam se Papam præter con-
 sensum Imperatoris aut Regis filii ejus
 electuros vel ordinaturos.

Sæculum X.
 A. C. 963.

§. VI.

Concilium Romanum.

Post triduum, rogantibus tam Romanis
 Episcopis quam plebe, magnus in S.
 Petri Ecclesia conventus factus, sede-
 runtque cum Imperatore quadraginta
 ferme Episcopi, videlicet, pro Angelfri-
 do Aquilejensi Patriarcha, qui languore
 correptus post paucos dies extinctus est,
 quidam Diaconus, Walbertus Archiepi-
 scopus Mediolanensis, Petrus Ravennen-
 sis, & Adaldagus Bremensis, Imperato-
 rem in illa profectioe secutus. Post tres
 Archiepiscopos, sedebant tres Episcopi
 Germani. Ceteri ex diversis Italiae par-
 tibus erant. Aderant quoque Cardina-
 les Presbyteri tredecim, Diaconi tres,
 complures alii Clerici Ecclesiae Romanae,
 quidam Proceres Laici cum tota Roma-
 norum militia. Conticentibus omnibus
 Imperator dixit: *Omnino decuisset Joan-*
nem Papam huic venerabili interesse Con-
cilio. Dicite nobis, cur venire refugiat?
 Responderunt Episcopi: *Miramur, quod*
prudentia tua nos percontari velit, quod
nec

to. 9. Conc.
 p. 648.

Luitpr. VI.
 c. 7.